

31. NEDELJA MED LETOM, 31.10.

7.00: živi in + farani

9.00: + Marjana PESJAK, 4. obl., in vsi iz družine PESJAK in ŽELEZNIK

10.30: + starši LONČARIČ in sestra Melita + Janez KRIVEC

V nedeljo, 17. oktobra 2021, se je s sveto mašo v celjski stolnici sv. Danijela za Škofijo Celje začelo sinodalno dogajanje. Z bogoslužjem smo želeli živeti geslo sinode, ki pravi **Občestvo, Sodelovanje, Poslanstvo**. V stolno cerkev so v procesiji vstopili člani različnih skupin in stanov: otroci, mladi, družine, starejši, osebe s posebnimi potrebami, skavti, redovniki in redovnice, duhovniki, stalni diakoni, kar izraža namen sinode, da bi se odprto in iskreno pogovarjali in poslušali VSI v Cerkvi in tako gradili občestvo, ki so ga predstavljali tudi predstavniki župnij, ki so se udeležili bogoslužja.

Liturgično sodelovanje pri sveti maši je bilo zaupno laikom, s čimer smo skušali udejanjiti vrednoto sodelovanja.

V homiliji škofa Maksimilijana smo slišali: “Logika ljubezni, ki daje življenje. To je pot, ki ni lažja, je velikokrat težja, ampak je edina pot, ki gradi, osrečuje, vidi drugega, pusti drugemu živeti, gre iz sebe, sliši drugega, ji je za drugega bolj mar kot za sebe. To je edina pot, ki se je želimo učiti na tej sinodalni poti.”

Ob koncu svete maše pa so predstavniki dekanij od škofa Maksimilijana prejeli zastave, z logotipom in geslom sinode, s katerimi so po sklepni odslavitvi: “Pojdite v miru”, zapustili cerkev in simbolno odšli ven misijonarit. Župnijam, ki spadajo v posamezne dekanije, so razdelili zastave in podobice. Tako so pokazali na vrednoto poslanstva. Za dekanijo Laško - Videm ob Savi sta to nalogo opravila zakonca Peter in Lidija Ojsteršek.

Maše v prihodnjem tednu

30. NED. MED LETOM, 24.10., misijonska ned.

7.00: živi in + farani

+ Terezija PLANKO in sorodniki

9.00: + Milan ŽABKAR, 9. obl., starši ŽABKAR in DOBOVIČNIK

10.30: + Anton, Terezija SREBOT, Jernej in Danica MAČEK

+ Rafko OJSTERŠEK, sestri Fani in Marija

PONED., 25.10., sv. **Krišpin in Krišpinijan**, muč.

7.30: + Terezija PILIH, obl.

+ Monika IVŠEK

+ Miroslav ŠRAJ

TOREK, 26.10., sv. **Rustik**, škof

19.00: + Alojzij GOLOUH, 30. dan

+ Anton LEGAT, Neža in Leopold VERDEV

+ Dragica ŠUSTER

SREDA, 27.10., sv. **Evarist**, papež

7.30: + duhovnika Janez, 29. obl., in brat Martin

BELEJ

+ starši KOVAČ in vsi iz rodbine KOVAČ (Požnica)

+ Darja FILIPŠEK

ČETRTEK, 28.10., sv. **Simon in Juda Tadej**, apostola

19.00: + Ernest, 10. obl., in Marija KLADNIK ter za zdravje v družini

+ Stanka STARC, 6. obl.

+ Martin OJSTERŠEK, živi in + OJSTERŠKOVI

(Plazovje)

PETEK, 29.10., sv. **Ermelinda**, spokornica

7.30: + bratje in sestre PERŠIN

+ Jože BALOH, obl. žena Justina, vsi živi in + iz družine BALOH

19.00: + Cvetka CESTNIK

SOBOTA, 30.10., sv. **Marcel**, mučenec

19.00: + Justina, 3. obl., in Ivan ŠKORJA

+ Majda HRASTNIK in Ivan, in + iz družin

HRASTNIK, MAJCEN in KNEZ

MARTINOVA LILIJA

24. oktober 2021, leto 13, št.: 36

Geslo letošnje Misijonske nedelje, (24. oktober), je vzeto iz Apostolskih del in se glasi:

»Ne moreva, da ne bi govorila o tem, kar sva videla in slišala.«

(Apd 4,20).

Te besede sta izgovorila apostola Peter in Janez, ko sta se morala zagovarjati pred velikim zborom (prim. Apd 4,1-22). In to samo zato, ker sta v templju oznajala, da je odrešitev samo v Jezusu Kristusu

(prim. Apd 3,11-26).

V kolikor pozorneje prebiramo ta svetopisemski odlomek, sprevidimo, da se, tekom dveh tisočletij, v bistvu ni prav nič spremenilo. Dandanes misijonarji še vedno pogumno oznanja(jo)-(mo) evangelij Jezusa Kristusa doma in po svetu.

Ali tudi pri nas delujejo misijonarji od drugod? Kaj več o tem pa na notranji strani župnijskega lista.

Misijonska nedelja 2021

Na letošnjo misijonsko nedeljo razmišljajmo o misijonih ob misijonarki, ki deluje v Sloveniji. Ponudila se je priložnost, da tako osebo spoznamo v naši neposredni bližini. Z veliko pripravljenostjo in veseljem je odgovorila na nekaj zelo osebnih, a pričevanjskih vprašanj.

Kako ste začutili božji dotik? Kdaj ste postali misijonarka? Kakšno je vaše poslanstvo? Kakšna je bila vaša pot?

Moje ime je **s. Anna Walaszek** in sem sestra, natančno Frančiškanka Marijina Misijonarka iz Celja. Po narodnosti sem Poljakinja, po srcu katehetinja in misijonarka v lepi Sloveniji.

Božji dotik sem začutila v 6. razredu osnovne šole. Takrat sem prvič osebno izkusila moč molitve in njeno učinkovitost. Zgodba je preprosta, lahko rečemo »navadna«, a me je globoko zaznamovala. Na kmetiji smo namreč, poleg svinj, krav in kur, imeli tudi konje. Ko se je rodila najmlajša kobila, sem si jo izbrala za mojo »hišno« žival, za katero sem tudi želela skrbeti. Na žalost je v kratkem zbolela za vnetjem sklepov. Njeno stanje se je hitro slabšalo, jaz pa sem veliko jokala in molila zanjo. V molitvi sem se obračala na Boga in ga prosila za zdravje žrebičke. Prosila sem Boga, da mi pove, kaj bi On rad od mene v zameno za ozdravitev kobile. Z mo-

litvijo, jokom in vzdihovanjem sem ga skoraj silila. Takrat sem res iskreno molila in Bog je uslišal ter izpolnil mojo prošnjo. Kobila je čudežno ozdravela. Jaz pa sem dobila od Boga odgovor, da bi rad mene. Rad bi, da postanem sestra. Ta ideja mi ni bila všeč, vsaj na začetku ne, kasneje pa se je pokazalo, da ne morem pogasiti ognja, ki ga je Bog vžgal v mojem srcu. Božji klic je res močna stvar, gori v srcu kot večna luč in nas vznemirja od znotraj. Žene nas, da bi mu sledili. Odločitev za redovno življenje sem sprejela po končani gimnaziji, stara 18 let. Zakaj sem vstopila na to pot? Ker sem ob molitvi rožnega venca zaslišala isti glas, isto povabilo kot v 6. razredu. Začutila sem, da si me Bog zares želi in da misli resno. Seveda sem se še, kljub temu, najstniško upirala in prerekala. Želela sem prepričati Boga, da redovno življenje ni zame. Da bi ga prepričala, sem se začela zanimati za redovne skupnosti in udeleževati duhovnih vaj, ki so jih vodile sestre. Vse to, da dobim čim več dokazov, da ne sodim zraven. Rezultat me je presenetil. Sestre so mi postajale vse bolj všeč, redovno življenje me je začelo privlačiti. Čudilo me je, koliko napačnih predstav in predsodkov sem imela v zvezi z redovnim življenjem. Končno je prišel čas izbire in dokončne odločitve. V kateri red naj vstopim? Dobila sem v roke debelo knjigo, ki je imela prav na vsaki strani sliko in opis redovne ustanove. Kako naj se odločim med tako množico? Na srečo je Bog spregovoril in mi med molitvijo rekel, naj neham komplicirati in vstopim v prvi red, ki ga poznam. Priznam, da mi ta odgovor ni bil všeč. Tvegano se mi je zdelo vstopiti kar v prvi red, ne glede na obleko, ki jo nosijo sestre. Za vsako mlado dekle je pač obleka pomembna stvar. Na drugi strani se mi je zdela ta božja norost in nepredvidljivost privlačna. Zanimal me je božji način gledanja na svet in na moje življenje, zato sem se odločila poskusiti. Edina stvar, pri kateri sem želela vztrajati, je bila, da želim biti misijonarka. Ne vem zakaj, ampak mi

je bilo jasno, da če že bom sestra, potem pa nujno v misijonskem redu. Očitno je bila moja želja Bogu všeč, ker mi je dal kot prve spoznati prav naše sestre Frančiškanke Marijine Misijonarke. Ker sem sledila Njegovi besedi, sem se za naš red odločila že po prvem srečanju s sestrami. Kasneje sem še obiskovala duhovne vaje in po maturi vstopila v samostan. Do svojega 30. leta sem študirala in delovala na Poljskem, nato sem dobila poslanstvo v Sloveniji. V Slovenijo sem prišla leta 2011. Jezika nisem znala. Po dvomesečnem tečaju sem začela poučevati verouk po župnijah v bližini Ljubljane. Moja slovenščina je bila takrat zelo uboga. **Otroci so me naučili, da je poleg besed, še en pomemben jezik-jezik nasmeha, prijaznega objema in dobrote, ki je zelo zgovorna.** Ta jezik mi je še zmeraj zelo všeč. V Ljubljani sem preživela pet let. V tem času sem spoznala ogromno mladih in otrok, ostarelih ter odraslih, s katerimi smo se iskreno pogovarjali o veri in se spodbujali na poti za Njim. Leta 2017 sem se preselila v Celje, kjer nadaljujem svoje katehetsko in misijonarsko poslanstvo v župniji sv. Cecilije. Sestre sodelujemo z brati kapucini, duhovniki in laiki. Vodimo duhovne vaje za otroke in mlade, poučujemo verouk, smo aktivne pri Karitasu in pri pevskem zboru. Večkrat sodelujemo pri ljudskih misijonih. Sestre smo mednarodnega porekla. V Celju nas je pet: dve Poljakinji, dve Slovenki in ena Avstrijka. Vse govorimo slovenski jezik. Naše poslanstvo je »dajati svetu Jezusa kot Marija«. Kot misijonarka si najbolj želim, **da bi vsak človek imel priložnost spoznati, da je Bog LJUBEZEN. Želim si, da bi vsi Slovenci spoznali, da so ljubljani od Boga in postali božja luč, živi smerokazi, ki kažejo drugim pot do Boga.**

Lepo misijonsko nedeljo! S. Anna Walaszek